

LV.

Forslag til Lov

om

Ægteskabets Retsvirkninger.(Fremsat i Landstinget den 23. November 1923 af Justitsminister *Rytter*).

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab og være hinanden til Støtte. De skal i Fællesskab varetage Familiens Tarv.

§ 2.

Det paahviler Mand og Hustru, gennem Tilskud af Penge, gennem Virksomhed i Hjemmet eller paa anden Maade, at bidrage, hver efter sin Evne, til at skaffe Familien det Underhold, som efter Ægtefællernes Livsvilkaar maa anses for passende. Til Underholdet henregnes, hvad der udkræves til Husholdningen og Børnenes Opdragelse saavel som til Fyldestgørelse af hver Ægtefælles særlige Behov.

§ 3.

Kan Udgifterne til en Ægtefælles særlige Behov og Udgifterne ved de Hverv, som han efter Skik og Brug og Ægtefællernes Forhold har at varetage for Familiens Underhold, ikke dækkes af det Bidrag, han selv skal yde ifølge § 2, er den anden Ægtefælle pligtig at overlade ham de fornødne Pengemidler i passende Beløb ad Gangen. Dette gælder dog ikke, hvis en anden Ordning er paakrævet, fordi Ægtefællen har vist sig uskikket til at forvalte Penge, eller fordi andre særlige Grunde foreligger.

§ 4.

Hvad der i Henhold til §§ 2 og 3 overlades en Ægtefælle til Fyldestgørelse af hans særlige Behov, betragtes, som om han selv havde indført det i Fællesboet.

§ 5.

Forsømmer en Ægtefælle at opfylde sin Underholdspligt efter § 2, bliver der paa Begæring at paalægge ham at yde den anden Ægtefælle et Pengebidrag i det Omfang, hvori det efter Omstændighederne maa anses for rimeligt.